

ΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ.

ARISTOTELIS

de Virtutibus.

PER ANTONIVM

Pichonium Carthensem, Illustrissimi

Ducis in literis Græcis professorem.

PARISIIS,

Ex Typographia Dionysij à Prato, via Amygdalina,
ad Veritatis insigne.

1577.

*Maiora mei
non dicunt ac
tum, sed apte
finem ad eum.*

2.º Homo cla

duo Homo

pictas, homo to

Homo Homo homo

Peter Peter

Sibi ma qui

Appauro

Pregocalle

Handwritten signature or scribble

A D

S A P I E N T I S S I M V M D O -
ctissimúmque Adrianum Bauan scholæ
Lexouææ gymnasiarcham.

A. P.

Qui vanam vsque adeo numerandi suspicit artem,
Quòd constent numeris omnia quippe suis:
Desinat hanc modò iam tanto laudare boatu,
Aut alio firmet nunc sua dicta modo.

Cur ita? quòd virtus falsum hoc tua monstret apertè
Quam circum numeris scribere nemo potest.

Ad iuuentutem Lexouæam.

Qui patrio quondam fueras contentus amictu
Cur alia inconstans veste nitere cupis?

Cur? quia qui patria obscurus sub veste latebam,
Veste sub hac fieri notus ubique volo.

Ad optimæ spei adolescentem Nicolaum
Ioubert Turonensem.

Ducere si cupias fædo sine crimine vitam,
Quæque magis semper splendeat atque magis.
Perfucito vt mores stimulis hortentur honestis
Te patrij, ille etenim numinis instar erit.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΣ
 ΔΟΥΣ ΠΕΡΙ
 ΑΡΕΤΩΝ. de Virtutibus.

Επαρετὰ μὲν ἔστι,
 ἀκαλά· ψικτὰ δὲ,
 τὰ αἰχρὰ· καὶ τῶν
 μὲν καλῶν, ἠγροῦ-
 ται αἱ ἀρεταί· τῶν δ' αἰχρῶν, αἱ
 κακίαι.

Επαρετὰ ὅτι, καὶ τὰ αἴτια τῶν
 ἀρετῶν, ὡς τὰ πρόποδνα τῶν
 ἀφελῶν, ὡς τὰ γινόμενα ἀπ' αὐ-
 τῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν· ψικτὰ ὅτι,
 τὰ εἰαιπία.

Τειμεροδὲ τῆς ψυχῆς λαμ-
 βασιμότης καὶ Πλάτωνα, ἔστι
 λογικὸς ἀρετὴ ἢ ὅστις, ἢ φρόνησις·
 τῆ δὲ θυμοειδῆ, ἢ τελευτήσις, καὶ ἢ
 αἰσθησις· τῆ δὲ ὁρετικῆς, ἢ τε
 ἄφροσύνη, καὶ ἢ ἐγκράτεια· ὅλη
 ὅτις ψυχῆς, ἢ τε δικαιοσύνη, καὶ
 ἢ ἐλευθεριότης, καὶ ἢ μεγαλοψυ-
 χία.

Vlcra quidem ἔ-
 honesta, laudabilia
 sunt: turpia verò,
 vituperio digna. Et inter res
 praeclaras principatum obtinent
 virtutes: quemadmodum inter
 turpes, vitia. Quae porro sub
 laudem cadunt, virtutum cau-
 sae sunt, ἔ easdem comitantur,
 ἔ quae earum beneficio aguntur,
 ipsarumq; opera: vituperanda au-
 tem contraria. Sed tripartita cū
 sit iuxta Platonis sententiam a-
 nime appetitiuae acceptio, ipsius
 vis ratiocinandi virtus, prudē-
 tia est: irascēdi, mansuetudo for-
 titudōque: cōcupiscendi, tempe-
 rantia ἔ continentia: at integrā
 animā, iustitia ac liberalitas a-
 nimique magnitudo.

A ij

Ελευθεριότης ὅ ἐστὶν, ἀρετὴ
ψυχῆς, εὐδαίμωνος εἰς τὰ χαλά.

Μεγαλοψυχία ὅ ἐστὶν, ἀρετὴ
ψυχῆς, κατ' ἰσὺν δύναται φέρειν
εὐτυχίαν καὶ ἀτυχίαν, καὶ πῦρ καὶ
ἀπῖμῶν.

Αφροσύνη ὅ ἐστὶ, κακία τῆς
λογιστικῆς, αἰτία τῆς ζηλιῶ κακῶς.

Οργιλότης ὅ ἐστὶ, κακία τῆς
δυσμολογίας, κατ' ἰσὺν εὐκίνητοι γί-
νονται πρὸς ὀργὴν.

Δειλία δὲ ἐστὶ, κακία τῆς
δυσμολογίας, κατ' ἰσὺν ἐκπλήττοιται
πρὸ φόβου, καὶ μάστιγα τῆς
ταύρατων.

Ακολασία ὅ ἐστὶ, κακία τῆς ἐπι-
θυμιτικῆς, κατ' ἰσὺν αἰροῦνται πρὸς
φάλας ἡδονῶν.

Ακρασία ὅ ἐστὶ, κακία τῆς ἐπι-
θυμιτικῆς, κατ' ἰσὺν πρὸς ὀρεξίαν
τῆς ἀλογίας πρὸς ἐπιθυμίαν, ὡ-
στε γίνονται πρὸς τῆς φάλας ἡδο-
νῶν ἄπολαύσεως.

Αδikia ὅ ἐστὶ, κακία ψυχῆς,
κατ' ἰσὺν πλεονεξίκοι γίνονται πρὸς
τῆς ἀξίας.

Liberitas est virtus animi,
quæ in sumptibus faciendis ser-
uat decorum. Magnanimitas
est animi virtus, iuxta quam po-
test aliquis gloriam ac dedecus,
prosperam & nouercam tolera-
re fortunam. Imprudentia vi-
tium est in consultandi faculta-
te situm, malè viuendi causa.

Iracundia porro improbitas est
animosa per quam minimo ne-
gotio ad iram & indignationem
pronocantur homines. Ignauia
vitium est in animi parte acri
& vehemente, cuius impulsu at-
toniti redduntur præ timore, pre-
sertim mortis. Intemperantia
verò vitium est facultatis cõcu-
piscendi, quo abiectas & homi-
ne libero indignas voluptates
minimè repugnante ratione cõ-
sectantur. Incontinẽtia vitium
est in cõcupiscendi parte colloca-
tũ, iuxta quod rationis penuria
suas cupiditates ad perniciosarũ
voluptatum oblectationẽ erum-
pentes distrahunt. Iniustitia est
animi ægritudo per quã postha-
bita dignitate ampliora experiũt.

Ανελευθερία ὅ ἐστι, κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ὀρέγονται τὰ παλαιότερα κέρδεις.

Μικροψυχία ὅ ἐστι, κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδύνατοι εἰσι φέρειν εὐτυχίαν, καὶ ἀτυχίαν, τιμὴν καὶ ἀπμίαν.

Τῆς δὲ φρονήσεως ὅ ἐστι, δὲ βουλεύσασθαι· καὶ κρίναι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἀρετὰ καὶ φευκτά. δὲ χρῆσθαι κελεύει πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς· καὶ ὁμιλεῖν ὀρθῶς· καὶ σωθεῖν τῶν χειρῶν· καὶ ἀσχίνως χρῆσασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῆς χρησίμῳ πάντων. ἢ μνήμην δὲ, καὶ ἢ ἐμπειρίαν, καὶ ἢ ἀσχίνοια, ἢτοι ἄπο τῆς φρονήσεως ἐκείνη αὐτῶν ἐστίν, ἢ πρῆπειαι τῆς φρονήσεως ἢ τὰ μὲν αὐτῶν, δὲ σωαίτια τῆς φρονήσεως ὅ ἐστι, καθάπερ ἢ ἐμπειρία, καὶ ἢ μνήμη· τὰ δὲ, δὲ μέρη τῆς φρονήσεως, δὲ εὐβουλία καὶ ἀσχίνοια.

Illiberalitas est animi morbus per quem undecunque questum apprehendunt. Pusillanimitas porrò est in animo vitium quo se impotentes exhibent in ferenda secunda & aduersa fortuna, honore & infamia. At prudentia est, consilio uti: bona ac mala discernere diiudicareque, & omnia quæ in vita eligenda euitandaque sunt: congruè ac decenter omnibus quæ nobis adsunt bonis uti: congruè in hominum cætu versari: rerum benè gerendarum occasionem perspicere: sermone & facto subtiliter uti: rerum omnium fructuosarum experientia pollere. Sed memoria, peritia, industria, vel à prudentia unaquæque harum virtutum orta est, vel eandem comitatur: vel earum quædam veluti causa adiuvantes prudentiæ sunt, sicuti experientia & memoria: alia verò veluti partes prudentiæ, quemadmodum in captando consilio habitas necnon industria.

Πραότητος δὲ βῆσι, ἢ δύνασθαι
 φέρειν μετρίως ἐγκαλήματα, καὶ
 ὀλιγαλείας καὶ δὲ μὴ ἄχως ὀρ-
 μῶν ὅτι τὰς πμαείας· καὶ δὲ μὴ
 εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς·
 ἀπικρον ὅτι ἡδὴ, καὶ ἀμιλόνη-
 κον, ἔχοντα ἢ ἡρεμῶν ἐν τῇ ψυ-
 χῇ καὶ σώσιμον.

Αἰδρίας δὲ βῆσι, ἢ δὲ πλε-
 κλον ὑπὸ φόβῳ τῶν πρὸς ἑα-
 νατον, καὶ δὲ εὐθαρσείῃ ἐν τοῖς δει-
 νῆσι· ὅτι τὸ εὐτολμον πρὸς τὸν κιν-
 δύνους, καὶ τὸ μάλλον ἀρεῖσθαι τε-
 θῆναι καλῶς, ἢ ἀσχεδῶς ὅτι
 καὶ τὸ νίκης ἀπὸν εἶναι. ἔπι
 ὁ αἰδρίας βῆσι, ὅτι τὸ πονεῖν, καὶ καρ-
 πεῖν, καὶ ἀρεῖσθαι, καὶ δυνάσθαι.
 ἢ πεπεταὶ ὅτι τῇ αἰδρίᾳ καὶ ἡ εὐτολ-
 μία, ὅτι ἡ εὐψυχία, ὅτι τὸ θάρσος,
 καὶ τὸ θράσος· ἔπι ὅ, ἢ τε αἰλο-
 πονία, ὅτι ἡ καρπεία.

*Est autem māsuetudinis mo-
 deratè posse perpeti aliorum cri-
 minationem despicentiámque,
 ac non protinus ad iniuriæ pro-
 pulsationem compelli, nec faciliè
 ad iracundiám permoueri posse:
 sed quantum ad mores non a-
 marulentum, & ab omni iur-
 gio semotum esse, quietem in a-
 nimo & constantiam retinendo.*

*Sedenim fortitudinis officia
 sunt, propter mortis timorem a-
 grè percelli perturbatione, & in
 grauibus periculis animosum es-
 se, & aduersus discrimina in-
 trepidum, honestéque mori præ-
 optare, quàm turpiter seruari,
 victoriæ causam esse. Præterea
 fortitudinis est suis laboribus nõ
 parcere, in dolorum perpeffione
 versari, delectum habere atque
 valere. Ad hæc fortitudinem
 comitantur, fiducia, constan-
 tia, confidentia, & ferocitas:
 Item in suscipiendis laboribus
 vehementia tolerantiaque.*

Σαφροσύνης ἢ ἕξι, ἰομὴ γαυ. *Temperantia autem seu frugalitatis est minimè admirari corporis voluptatum suavitates, & omnem indecoræ delectationis vitillationem respicere, ac pertimescere temeritatem in istâque licentiam: & circa vitam consimili ratione in exitis magnisque rebus compositum & constitutum esse. Sed temperantiam comitatur decorâ in rebus agendis series, veritas, verecundia pietasque. Ad continentiam porrò spectat, posse coercere ratiocinando e-rumpentem ad perniciosas delicias voluptatésque cupiditatem: æqui bonique consulere, & patientem esse eius quæ secundum naturam est inopia atque modestia. Iustitiæ porrò est iuxta meritum dignitatémque res distribuere: patriæ instituta legitimâque conseruare: leges scriptas custodire: in arduis negotiis & ad rem spectantibus veritatem colere: pacta atque promissa custodia tenere.*

Εὐκρατείας ἢ ἕξι, τὸ δυνά-
 ῥο κατὰσχρῆν ἑὸ λογισμῶ
 πλὴν ἑπιθυμῆσαι ὀρμᾶσθαι ἐπι-
 φαύλας ἀπολαύσεως, ὀνειδισ-
 χεὶ τὸ καρτερεῖν, ὀ τὸ ὑπομο-
 νηλικὸν εἶναι ἡς καὶ φύσιν ἐπιθυμίας
 ἢ λύπης.

Διχαιοσύνης ἢ ἐπὶ, τὸ δια-
 ρεμνηλικὸν εἶναι τῷ κατ' ἀξίαν τὸ
 σώζειν τὰ παρὰ τὸ ἔθος, ἢ τὰ νό-
 μιμα: τὸ σώζειν οὐδὲν γεγραμμένους
 νόμοις: τὸ ἀληθεύειν ἐν ἑὸ ἀγα-
 φέρουσι: τὸ ἀμφυλάττειν τὰς ὀ-
 μολογίας.

die porabesa

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Μεγαλοφυχίας δὲ ἔστι, ὅτι καλῶς εἰσεκείν ἑὺτυχίαι καὶ ἀτυχίαι, καὶ πμὴν καὶ ἀτιμίας καὶ ἄ μὴ θαυμάζειν, μήτε πρὸς φιλίᾳ, μήτε δεσποτείας, μήτε πρὸς οὐσίαι, μήτε τὰς νίκαι, τὰς εἰς ἀγωνίαις ἔχον δὲ πὶ βάθος τῆς φυχίας, καὶ μέγεθος. ἔστι δὲ μεγαλόφυχος, οὐδ' ὅτι ζῆν ἀεὶ πολλοῦ ποιούμενος, οὐδ' ὅτι οὐλόζωος ἀπλοῦς δὲ τῶν ἡδῶν, καὶ γλυκῆς, οὐ καὶ ἀδικεῖσθαι διαμέδρος, οὐ οὐ τιμωρητικός. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μεγαλοφυχίᾳ ἀπλότης, καὶ ἀλήθεια.

Animi magnitudinis partes sunt honeste secundā infamiamq; fortunam, gloriam & infamiam tolerare: nec in admiratione habere vitæ luxum, assecularum cultū, neque potētiam, neq; victorias certando comparatas: animi altitudinē magnitudinēque habere. Est porro magnanimus, qui vitam suam haud plurimifacit, nec eiusdem admodum cupidus est, sed aperta ingenuaq; indole præditus, ac generosus, & cum aliis se iniuriam præbere possit, non tamen ultionis est avidus. Comes autē celsitatis elationisq; animi, simplicitas, generositas & veritas. Item imprudentia est, male de rebus iudicare, perperam consultare, perversè hominum uti contubernio, præsentibus abutibonis, mendosè sentire de his quæ in vita mortalium pulchra commodaque sunt. Sed imprudentiam comitantur imperitia, inscitia, petulantia, incipria, obliuio.

beincallo
ciudad os
maoible
& J...

dy ny

250 50
g... 15 05
2680050
266206
0158990

Οργιλότητος δὲ ἔστιν εἶδη
 τρία, ἀκροχολία, πικρία, βα-
 ρυθυμία. ἔστι δὲ τῆ ὀργίλου, δι'
 μὴ δυνάσθαι φέρειν, μήτε τὰς
 μικρὰς ὀλιγορήσεις, μήτε ἑλατ-
 τάσεις· εἶναι δὲ κολαστικόν, καὶ
 ἡμωρητικόν, καὶ εὐκίνητον πρὸς
 ὄργην, καὶ ὑπὸ λόγου καὶ ὑπὸ
 ἔργου ἔ τυχόντος ἀκολουθεῖ δὲ
 τῇ ὀργιλότητι, δι' παροξωτικόν
 ἔ ἦτος, καὶ εὐμετάβολον, καὶ ἡ
 μικρολογία, καὶ ἡ μεταμέλεια,
 καὶ ἔ ὅτι μικροῖς λυπεῖται, καὶ
 αὐτὰ πάσχειν τὰ χείρος, καὶ ὅτι
 βραχὺν χειρόν.

Δειλιάς δὲ ἔστι, καὶ ὑπὸ πῶν
 τυχόντων φόβον εὐκίνητον εἶναι,
 καὶ μάλιστα πῶν πρὸς τὸν θάνατον,
 καὶ τὰς θωματικὰς πηρώσεις, καὶ ἔ
 ὑπόλαμβαίνεν, κρείττοι εἶναι
 ὀπωπιῶ ἑστῆαι, καὶ τελευτῆσαι
 χαλᾶς. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ δειλιά
 μαλακία, ἀναδρία, ἄσπονία,
 φιλοφυγία. ὑπερὶ δὲ πρὸς εὐλά-
 βεια, καὶ δι' ἀφιλόνηκον ἔ ἦτος.

At iracundiae species sunt tres,
excandescencia, in ulciscendo a-
cerbitas, ira grauitas & ferocia.
Est autem iracundi impotentē
esse ad perferendam & exiguam
& magnam despicientiam, & ad
animaduertendū puniendumq;
propensum esse, & ad irā lubri-
cum, etiam dicto vel facto vul-
gari. Sed iracūdiæ comites sunt
ingenij exacerbatio, varietas, de
rebus parui momenti anxietas
pœnitentiâque, & minutas ob-
res animo angere, & confestim
iisdem permoueri, & ad breue
tēpus. Timiditatis præterea est
quibuscunq; oblati terroribus
motu procliuem esse, præsertimq;
circa mortem, & corporis mem-
brorum mutilationem: & summi-
cari præstantius esse quouis mo-
do incolumem retineri, quàm
honestè mortem oppetere. Timi-
ditatem porrò è vestigio sequi-
tur mollities, ignauia langor,
vecordia, vitæ retinendæ inde-
cora cupiditas. Subest autem
cautio quædam, & enervata
ingenij contentio.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ακολασίας ἔστι, ὅτι ἀρεῖ-
σται τὰς Σπλαΐσεις τῶν ἡδονῶν,
τῶν βλαβερῶν καὶ ἀσ-
χεῶν. ὅτι ἡ ὑπολαμβαίειν εὐ-
δαιμονεῖν μάλιστα εἶναι ἐν ταῖς
ποιούταις λίδοναῖς ὄντας καὶ τὸ τι-
λογέλοιον εἶναι, καὶ φιλοσκώπιον,
καὶ φιλυτραπελιον. ὅτι τὸ ῥαδιο-
υρῆν εἶναι ἐν τοῖς λόγους, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις. ἀκοῦσθαι ὅτι τῆ ἀκο-
λασία ἀταξία, ἀνάσσεια, ἀκοσ-
μία, τρυφή, βαθυμία, ἀμέλεια,
ὀλιγωρία, ἔκτρος.

Ἀκρασίας ἔστι, τὸ καλύοντος
ἔργου λογισμοῦ τὰς Σπλαΐσεις τῶν
λίδοναῖς ἀρεῖνας, ὅτι τὸ ὑπο-
λαμβαίνοντα κρείττον εἶναι, μὴ
μετασχεῖν μὲν αὐτῶν, μετέχειν
ὅτι μὴδὲν ἡπτόν καὶ τὸ, οἷον μὲν
δεῖν πράττειν, ὅτι καλὰ, ὅτι
τὰ συμφέροντα ἀφίστασθαι ὅτι αὐ-
τῶν, ὅτι τὰς λίδοναῖς. ἀκαλου-
θεῖ ὅτι τῆ ἀκρασία, μαλακία,
καὶ μπαμέλεια, καὶ ἔτι πλεῖστα
ταῦτα, ἀ καὶ τῆ ἀκολασίας.

Ad hæc intemperantia est, con-
sectari voluptatum damnosa-
rum turpiumque oblectatione:
Et eos præsertim opinari beatos
esse predicandos, qui in huius-
modi voluptatibus versantur:
risus, facetiarum, dicacitatisque
immodico amore detineri: in fa-
cto & opere versutum ac versi-
pellem esse. Sed intemperantia
comites sunt, confusio, impuden-
tia, incöcinnitas, luxus, inertia,
negligētia, despiciētia, dissolutio.
Incontinentiæ præterea est ra-
tione prohibente voluptatū ob-
lectationes consectari, & existi-
mando commodius esse earum
quidem minimè participem esse,
nihilominus easdem captare: Et
opinari quidem oportere ea quæ
præclara & fructuosa sunt mo-
liri, sed propter voluptates ab
iisdem secedere. Incontinentiam
verò concomitantur animi re-
missio, consilij mutatio & per-
multa talia quæ etiam intempe-
rantiam sequuntur.

Αδικία, ἢ ὄντιν ἔδνη τρία, ἀ-
 σέβεια, πλεονεξία, ὕβρις· ἀ-
 σέβεια μὲν, ἢ πρὸς θεὸν πλημ-
 μέλεια, ἢ πρὸς ἀνθρώπους, ἢ
 ἢ πρὸς ἑαυτὸν καταιχμιόμοις, ἢ
 πρὸς γονεῖς, ἢ πρὸς πατρίδα.
 πλεονεξία ἢ, πρὸς τὰ συμβό-
 λημα, πρὸς τὴν ἀξίαν αἰρου-
 μήν τὸ ἀφόρον· ὕβρις ἢ,
 κατὰ τὰς ἑδονὰς αὐτοῦ πρὸς
 σκευάζουσαν, εἰς ἑνείδους ἀγα-
 γήντες ἑτέρους· ὅθεν Εὐνιος πρὸς
 αὐτοῦ λέγει.

» Ηπὶς κερδαίνουσι, εὐδὲν ὀ-
 μος ἀδικεῖ.

ἔτι ἢ τῆς ἀδικίας, τὸ πρὸς βλάψαι
 τὴν πατρίδα, ἢ τὰ νόμιμα· τὸ
 ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις, ἢ τοῖς ἀρ-
 χείοις· τὸ ψεύδεσθαι, τὸ ὀπίσκειν,
 τὸ παραβλάψαι τὰς ἐμλογίας
 καὶ τὰς πίσεις, ἀκολουθεῖ ἢ τῆς ἀ-
 δικίας, σκευαζομένη, ἀλαζονεία,
 ἀλλοθραπία πρὸς ἐπιήκετος, κα-
 κήθεια, παύρη.

Iniustitia species sunt tres,
impietas, plus habendi cupidi-
tas, contumelia. Impietas qui-
dem est in deum & felices ani-
mas peccatum, vel in vita fun-
ctos, parentes & patriam.
Avaritia in commerciis præ-
ter dignitatem id quod præstan-
tius est capessit: contumelia se-
cundum quam voluptates sibi
conciliant homines alios in op-
probrium & dedecus adducen-
tes. Unde Euenus de eadem ce-
cinit: quæ quidem nullum sibi
comparat emolumentum, atta-
men infesta est. Iniustitiæ præ-
terea est patrie instituta leges-
que violare, legibus ac magi-
stratibus refragari, mendacio
fallere, peierare, pacta fidemque
transgredi. Iniustitiam sequi-
tur calumniæ, arrogantia, simu-
lata benignitas, malignitas, sub-
dola vafricia.

Bij

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ανελευθερίας ὅ ἐστιν εἶδη Illiberalitatis tres sunt species,
 τρία, ἀσχεροκέρδεια, φειδα- turpis questus, tenacitas, for-
 λία, κιλβία· ἀσχεροκέρδεια des. Turpis dicitur questus,
 μὲν, κατ' ἢν κερδαίνειν ζητοῦσι quo hinc & inde rem facere
 πάντα χόθεν, ἢ τὸ κέρδος τῆς peruestigant, & in maiori pre-
 ἀσχύνει τῶν πλείονος ποιού- cio habent lucrum, quàm vere-
 ται· φειδωλία δ' ἔστι, κατ' ἢν taudiam. Tenacitas est qua in
 ἀδάπαμοι γίνονται τῶν χρημῶ· insumendis pecuniis parci red-
 των εἰς τὸ δέον· κιλβία δ' duntur quamuis postulet occa-
 ἔστι, κατ' ἢν δα παιδασι ἢ τ' sio. Sordes autem sunt per quas
 μικρὸν ὅ, & κακῶς, ἢ πλεον conferunt quidem pecunias,
 βλάπτονα τῶν μὲν κατ' ἢν at angustè malèque, & ma-
 ποῦσθαι τὸ ἀφόρον. ἔστι ὅ iori sunt impedimento, propte-
 τῆς ἀνελευθερίας, τὸ φει- rea quod non tempore opportu-
 πλείτου ποῦσθαι χημῶτα, & no fiunt impense. Item illi-
 τὸ μηδὲν ὄνειδος λιγείσθαι τῶν beralitatis est, pecunias plurimi
 ποιούσθαι τὸ κέρδος· βίος δι- facere, & nullum dedecus re-
 πικὸς, & δουλοπαρεπῆς, & ῥυ- putare eorum qui questum fa-
 πῆρος, & φιλοπυμίας καὶ ἐλευ- ciunt: vita mercenaria, seruilis
 θείας ἀλλότριος. ἀκολουθεῖ ὅ & spurca, & ab honoris appe-
 τῆ ἀνελευθεριότητι, μικρολογία, titu liberalitatèque semota. Illi-
 βαρυθυμία, & μικροφυχία, beralitatem porrò subsequitur
 ἀπεινώτης, ἀμετρία, ἀγένεια, vilis spernendusque sermo, ani-
 μιλανθραπία. mi acerbitas, timiditas, abiectio
 animi conditio, immoderatus
 vite status, ignobilitas & in-
 humanitas.

Μικροψυχία ἔστι, τὸ μὴτε ἔστι autem pusillanimitas, nec
 τμὴν μίτε ἀπμίαι, μήτε εὐχίας, honorem nec dedecus, nec secun-
 μήτε ἀτυχίας δαύαδα φέρειν. dam nec aduersam ferre posse
 δῖα πλώμιοι ἐν χλωοδατα, fortunam. Sed si quis honore af-
 ὠ μικρά εὐτυχία ἵπεξάρει. ficiatur, turgescat & infletur, &
 ὅ ἀπμίαι ὅ μὴ δὲ πλὴν ἐλαχίστην quum exiguis in rebus prospero
 ἐνεσχεῖν δύνασθαι, ἀπίτευμα ὅ, rerum successu fruatur, submo-
 ἄπλω ὠ ἀτυχίας κρίνειν μεγά- ueatur: Infamiam autem etiam
 ἄλω ὀδύρε ὅ ἔπι πᾶσι, ὠ δις- exigui momēti perferre non pos-
 φορεῖν ἔπι ὅ ποιούτος ὅτιν ὀ μικρό- sit: repulsamque, calamitatem
 ψυχας, εἶος πάντα τὰ ὀλιγορή- & infortunium reputat magnū:
 ματα χαλεπὸν ἵκεν ἔ ἀπμίαι, ὅ ob omnia lamentetur & agrē
 τὰ δι' ἀγνοια, ἢ λήθω, ἢ ἀνοια afficiatur. Ceterum talis est pu-
 γηρόμωρα. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ μι- sillanimus, qui omnem contem-
 κροψυχία μικρολογία, μεμφι- tum, cōtumeliam ac dedecus vo-
 μοιεία, δυσελπία, ἀπεινότης. citet, & quæ per ignorantiam,
 vel obliuionem, aut inscitiam

καθόλου ὅ, τῆς μὲν ἀρετῆς contingunt. Pusilli & imbecilli
 ἔστι, ὅ ποιεῖν ἀσδάσαι πλὴν ἀφ- animi conditionem subsequitur
 θεσι πρὶ πλὴν ψυχῆν, ἡρεμείας & aspernanda oratio, conquestio,
 πταγμέναις κινησι χαμέτω, diffidentia, summissio. Vt pau-
 χασι μφανοῦσθαι ἔπι πάντα τὰ cis persstringam verbis virtus, est
 μέγῃ δὲ ὅ δὲ καὶ πολιτείας ἀγα- studiosam & industriam redde-
 τῆς εἶν, ψυχῆς ἀσούδα ἀφθε- re animi affectionem quietis ac
 σι. ἔστι ὅ ἀρετῆς χαὶ δ' εὐεργετιῶν ritè compositis motibus uientis,
 ὅ δ' ἀξίως, ὅ δ' ὀλιεῖν ὅ δ' ἀγα- & per omnis partes consentien-
 τῶς, ὅ δ' μιστῆν ὅ δ' φάλλωι ἡ tis Eam ob rem bonæ reipub. e-
 ὅ μίτε κλαστικὸν εἶναι, μίτε γ- xemplar esse videtur industria

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

μωρητικόν, δμ' ἰλεον, κ' εὐμερι- *animi affectio. Est autem vir-*
 κόν, κ' συγνημονικόν. ακολουθεῖ δ' *tutis iis qui digni sunt se benefi-*
 τῇ ἀρετῇ χρηστότις, ἐπιείκεια, *cum prestare, & probos amore,*
 εὐγνωμοσύνη, ἐλπίς ἀγαθή· ἐπι *nefarios odio prosequi: neque ad*
 ὃ κ' τὰ τοιαῦτα, δι' ε' φίλοικον *animadueriendum, aut crucian-*
 δι', ἐπιλόφιλον, κ' φιλεταῖρον, *dum procliuem esse, at propitiū*
 ἐπιλόξενον, κ' φιλανθρώπον, κ' *& candidum, facilemque ad igno-*
 φιλόκαλον· ἀ δὲ πάντα τῶν ἐ- *scendum. Comites porro virtutis*
 παυνομένων ἐσὶ τῆς ὀχκίας ἐσὶ *sunt benignitas, equitas, animi*
 ἐπιεικία ταύτη· ἀπαρτὰ δ' τὰ *cādor, bona spes: huiusmodi pre-*
 τῆς ὀχκίας, κ' τὰ ὀχκίουλου- *terea, veluti familiaritatis & a-*
 θραῦτα αὐτῇ, τῶν φερμένων ἐσὶ. *mititiae vinculo iunctis se beneuo-*
lū exhibere, sodalitatis, hospitali-
tatis. FINIS.

ΙΤΕΛΟΣ.

Diego Calle

Manuel G. Aguiar
de Diego

Manuel G. Aguiar
de Diego